

CAO News 4

Horolezecký časopis severočeského regionu č.105

* WWW.VRCHOLKY.CZ * WWW.LEZEC.CZ * VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ KLUB CAO DĚČÍN * WWW.HORYINFO.CZ * WWW.HORYDOLY.CZ *

Ročník 10, číslo 105

-- Since 1999 --

Duben 2008

O PRVOVÝSTUPECH

**TOMÁŠ
PILKA**

„Bavilo mne dělat cesty na hranici výkonnosti naší lezecké špičky, takové, které posunuly hranice možného zase o kousek dál.

Investovat energii do něčeho, co může udělat kdokoliv je pro mne zbytečné..“

V tomto čísle

- ✓ První audience u Křinického krále
- ✓ Hluboká Ostrovská jeskyně
- ✓ 100 let od prvovýstupu na Mittlerer Hirschgrundturm
- ✓ Roky jsou jen čísla – jubileum **Luboše Martínka**
- ✓ Ortler **Hanse Ertla**
- ✓ **Viktor Beránek** – tatranská legenda
- ✓ Dvě výročí **Janusze Chmielowskeho**
- ✓ Tragický duben 1978 v severní stěně Eigeru
- ✓ Nové cesty
- ✓ a mnohé další...

Vrcholová knížka – jeden ze symbolů pískovcového lezení. Tato je z Vajoletek u Křížan. Foto © 2008 Sponge

Co nového v CAO Děčín?

Informace z klubového dění..

Jiří Houba Chára
Předseda CAO Děčín

Dubnová schůze proběhla podle plánu v restauraci na Kocandě hned ve středu 2.4. Moc se nás tentokrát nesešlo, ale zdravé jádro nechybělo. I podle zvyšujícího se počtu kol je znát, že jaro už je prostě tady.

Já byl zvědav hlavně na novinky z lezení, protože na minulých schůzích jsem bohužel nebyl. Dozvěděl jsem se, že nikdo nezahálel – trénovalo se, lezlo, létalo, běhalo i jezdilo o sto šest, což je jistě dobrá zpráva.

Cestou na schůzi jsem navštívil **Karla Krombholze**, který měl právě plné ruce práce s holením, které v minulých dnech poněkud zanedbal. Mám vyřídít jeho pozdravy všem horolezcům a kamarádům, což milerád tímto činím..

Program dubnové členské schůzky CAO Děčín:

- **Petru Jíchovi** stále ještě zbývají dvě průkazky. Zatím si je nevyzvedli **Jakub Měkota** a **Jan Bodlák**.
- **Nejbližší akce.** Krátké informace o chystaných akcích, pozvánky, kontakty. Z těch nejbližších to jsou Odpadkyjáda v Tisé, Komplet 2008 na Seppových skalách, cyklistická časovka do vrchu, Petrohradské PADání aj. Více jako vždy v kalendáři akcí.
- **Různé.** **Jarda Uher** přinesl čerstvé informace o založení nového oddílu Paraglidingu v Děčíně. Předsedou se stal **Rostislav Sedliský**, od nás je členem ještě **Libor Svoboda**; **vítání letního času** jsme poněkud odflákli, což je vzhledem k závažnosti této akce strašná ostuda; **Pastýřskou stěnu** začali čistit lezci z **HO Bělé**; **Pavel Pavouk Černý** má zase o pár kvalitních přelezů navíc, tentokrát, kromě stabilních spolezců, třeba i s **Jirkou Slavíkem**; **Jan Horáček Horák** bude možná závodit v drytoolingu na rychlost; no a na závěr klasika – co kdy-kdo-kde vylezl, nové cesty, jeskyně, masivy, kešky atd., atd..

Horám zdar!

Foto © 2008 Jiří Kudrnáč

První audience u Křinického krále

Prvovýstup v roce 1985

Zdeněk Kropáček
HK Děčín

Červen 1985 – typický deštivý začátek léta. Konečně je pár dní slušně – můžeme vyrazit. Nakládáme na kola věci na lezení, na bivak a kovárnu, vyrážíme na Vysokou Lípou a do Zadních Jetřichovic.

Do prudkého kopce Jankovy cesty kola tlačíme, pak je ukrýváme do hustníku vedle cesty. Do Márbli jdeme pěšky, kola by se tam nedala ani donést.

Márbli, to je jeden z nejhezčích bivačů nejen u Křinice, ale široko – daleko. Červené zapadající slunce, ohniček, čaj z Křinice. Skvělé místo.

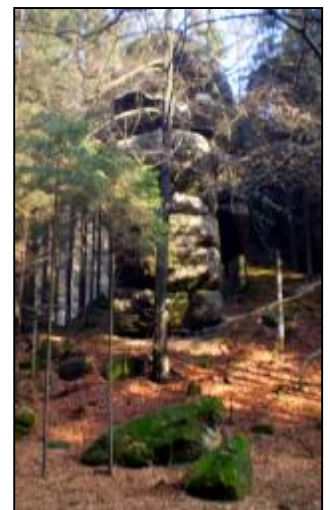

Křinický bivač Márbli – nádherné dílo přírody

Ráno se přesouváme ke Králi. Jo – opravdový král, král mezi věžemi, Křinický král. Věž jak bedna, vypadá, že málokde má pod dvacet metrů. Nemá vadu, vypadá důstojně a nepřístupně. Ještě na něm nestanula lidská noha – je to jedno z posledních bílých míst na mapě.

Nejschůdněji vypadá stěna, kterou máme právě na očích. Je tam jakýsi systém šikmých zářezů u hrany velkého výklenku vlevo. Nad tím je pár svislých spárek a pak vpravo začínají žlábků, vedoucí na vrchol.

Navazují se, navazuje se i Bea, která bude jistit přes osmu u stromu. Zářezy se smekají, ale jde to. Narvu koleno do spáry a dobírám kovárnu. Zatím nešlo vůbec žádné jištění, je to už dost vysoko a dál to vypadá trochu divoce. Zavrtám prvovýstupák, zkuším se

dostat vpravo do žlábků – a už visím kus pod kruhem. Bea zachytila pád perfektně.

Na druhý pokus se daří, žlábků vyžadují ještě trochu vyvažování a je vrchol. Dobírám Bea, ta se pro změnu uloupla už v šikmých zářezích, dělá krásný pendl. Spouštím ji na zem. Druhý pokus vychází a u kruhu pro změnu nemá žádné potíže.

Tak jsme měli u Křinického krále první audienci. Byla vynikající a podle očekávání i těžká.

Přitáhly mraky, začíná krápat. Vracíme se do Márbli, u ohně je krásně.

V neděli ráno ještě poprchává a na lezení to není. Putujeme podél Křinice do Ztracenky, pak zpět pro kola. Druhá audience a další cesty jsou již vyhlídnuté..

Křinický král – bohužel se dá jen těžko vyfotit v celé své majestátnosti. Na jeho vrchol dnes vede sedm cest, od VI do VIIIc.

Křinický král – přehled cest

První audience VII - 15.6.1985, Zdeněk Kropáček, B.Kropáčková

Druhá audience VI - 2.7.1987, Zdeněk Kropáček, D.Kropáčková, B.Kropáčková

Na koberečku VIIb - 2.7.1987, Zdeněk Kropáček x Dáša Kropáčková

Královská garda VII - 2.7.1987, Zdeněk Kropáček x Dáša Kropáčková, B.Kropáčková

Návrat k monarchii VIIc - 22.8.1992, Dáša Kropáčková, Z.Kropáček, M.Benešová

Následník trůnu VIII - 11.9.1999, Torsten Kieschnick, K.-C.Mlasowsky, V.Wobad

Korunovační klenoty VIIIc - 11.10.2002, Pavel Henke x Pavel Bechyně, M.Štěrba

Foto © 2008 Zdeněk Kropáček

Hluboká Ostrovská jeskyně

Nejtěžší díra na naší straně

Jarda Kukla
H.O. „Rot Sport“

V neděli jsme si dali, zase po nějakém čase sraz s Pavlem Henkem na Labské, abychom společně vyzpovídali Frantu a Milana Mockerovi z jeskyňářské pobočky ČSS Labské pískovce. Zjistili jsme pár nových informací, dohodli jsme se na bližší spolupráci. Kluci pak šli dál k Dámské jeskyni a my s Pavlem jsme vyrazili autama do Ostrova, že prý je tam nějaká pětková díra.

Vstup do jeskyně.

Po příjezdu na místo jsme podle Bellmannova průvodce konečně našli nehezky vypadající vstup. Prostě úvod začínal humus komínem s bahnem, mechem a žabičkami na dně. Nechali jsme po krátkém váhání raději zavěšené lano, které však stejně zdaleka nestačilo až na dno.

Následoval docela hezký úsek, taková cik-cak prolejška. To bylo ale asi to poslední hezké, na co se dalo narazit. Pak už to byl jenom samý komín. První ještě docela šel, ale druhý byl pekelně úzký. Člověk se občas zasekl, když klouzal po mokrých, jílovitých stěnách dolů. Jaké to teprve bude, až polezeme nahoru? Raději ani nedomýšlet.

Skrýtě jsem doufal, že se komín dole trochu rozšíří, ale nestalo se tak. Pár napadaných kamenů tvoří úzké dno, jinde se komín zužuje a ztrácí se v nitru skály. Pavel byl pár metrů přede mnou a já ho neustále oslovoval, jak to tam dál vypadá, protože představa šprajcnutí v tomto úzkém prostoru byla poněkud znervózňující.

Do poslední chvíle si nejsme příliš jisti, zda jsme ve správné jeskyni. Až když na dně, ve světle čelovky náhodou najdu v jílu prstem vytlačený křížek, je jasno. Lidé tu už museli být. Dál dolů to ale nejde. Jsme u dna a knížka nikde. Pavel traverzuje a souká se pod několika zaklíněnými kameny. Po chvíli šustící igelit prozrazuje úspěch.

Pokouším se vytraverzovat těch pár metrů za ním, ale pekelná úzkost svírá jak duši, tak tělo. Nemůžu se do toho naskládat, je to horší hlavolam jak ježek v kleci. Kašlu na to, pořád musím myslet na cestu nahoru.

Pár těžkých jeskyní jsem už prolezl, ale zatím žádná nebyla tak pekelná, jako tahle. Ještěže papá venku hlídá vchod. Nějak se mi honí hlavou, za jak dlouho by mu asi došlo, že jsme v háji.

To Pavel má ale jiné myšlenky. Nejdřív mi přečte těch pár předchozích zápisů od Němců, pak nás tam oba podepíše. Dokonce spekuluje o tom, že by se od té knihy dalo sklouznout komínem někam dál dolů. Je evidentně ve svém živlu, z čehož mám radost, protože alespoň někdo z nás dvou je v pohodě.

Pak začíná cesta nahoru, která je logicky podstatně těžší, než samotný sestup. Za každý centimetr se platí dřinou a potem. Jediná výhoda těhle úžin je, že se člověk může seknout a trochu si odpočinout, říkáme si.

Když z toho nejužšího vylezeme, kouří se z nás tak, že světla čelovek nedosvítí ani na konec dalšího komínu, jaká je v něm mlha. Naštěstí cancour našeho lana, které kouká ze stropu nám ukazuje správnou cestu a dál nás vede na denní světlo, kde čeká pohotový papá s foťákem. Oba jsme jak komíníci, umazaní černým jílem od hlavy až k patě.

Konečně jsme po dlouhé době zase na denním světle.

Shodli jsme se s Pavlem, že pokud jsou Hádes a Jeskyně na terase v Labáku pětky, tak tato jeskyně by si zasloužila šestku. Jde tedy zřejmě o zatím nejtěžší pseudokras na naší straně Labských pískovců. V Německu je prý jedna ještě o něco těžší.

První do Hluboké Ostrovské jeskyně sestoupili v roce 1999 Němci **Jörg Patzig** a **M. Piel**. Mají náš obdiv. My jsme zase urvali, celkem nepřekvapivě, první český průstup.

Maminka nebude mít radost...

O týden později mi Pavel volal, že s Alešem dali další knihu ještě asi deset metrů pod tu původní, německou. Zavěsili ji do stěny na skobu, protože dál je to zatím neprolezitelné.

Perfektní! Konečně se zase blejskli i Češi, v té záplavě německých jmen, v hlubinách věčné tmy pod Labskými pískovci. A naše pseudokrasové jeskyňářství tak dostalo další hvězdičku.

Foto © 2008 Jarda Kukla st.

100 let Mittlerer Hirschgrundturm

..a jiné příhody

Martina Marmoška Táboříková
CAO Děčín

V sobotu 29. března 2008 uplynulo 100 let od prvního výstupu na věž Mittlerer Hirschgrundturm v Rathenu. Je jasné, že Karel Bělina u toho nemohl chybět. Tak jsme tedy v sedm hodin ráno byli na prázdném parkovišti v Rathenu. Nikde nikdo, Karel byl velice spokojený **J** Vyrázili jsme do skal.

Jenže po věži ani památka. Čas utíkal a Karel přidával do kroku.

S přibývajícím časem přibývalo i nervozity... uklidňovala jsem ho tím, že Němci si asi říkali „hele, je stoleté výročí, určitě přijede Bělina, přece mu to nenecháme...“ a že určo před ním věž schovali **J**

No, věž schovaná nebyla, ale my jsme byli o údolí vedle... chybička se vloudila.

V 10 hod jsme byli pod nástupem, nikde ani živáčka. Karlík po detailní prohlídce přístupových cest prohlásil, že tu nikdo nebyl a zvolnil tempo.

Stará cesta je za III a je moc pěkná. Když jsme si na vrcholu pěkně vychutnávali zápis do vrcholovky, krásné výhledy na okolní skály, Labe a právě projíždějící parní lokomotivu, dorazila první německá dvojka. Hoši byli evidentně zklamání.

Když jsme slaňovali, dorazil další, do růžova vyspinkanej a napapanej Němec s průvodcem v ruce... Koukal na nás jako na zjevení, u odpovědi na náš pozdrav se trochu kroutil... Jo, holt

by kluci měli pamatovat na to, že ranní ptáče dál doskáče a to jsme jim tím naším hledáním dali dost slušnej náskok!

Naopak zklamání na vrcholu jsem zažila v březnu, když jsem vylezla na Dogu v domnění, že třeba máme i Hore Zdar, a na vrcholu nebyla knížka, a nebyla tam ani krabička. Mysleli jsme, že někomu třeba spadla, tak jsme hledali dole pod věží i v komíně, ale po knížce ani památka. Tak mě mrzí, že jsem se na tak významné věži, jakou Doga je, nemohla zapsat do knížky a nevím ani jestli jsme tam letos byli první nebo ne....

Jinak musím ještě poreferovat, že Velikonoce jsme strávili fajnovým způsobem, a to v zasněženém Ostrově. Přijela mi kamarádka Dana z HO Bezuchov (u Bystřice pod Hostýnem), se kterou jsme loni v květnu válčili na Blancu. Měla to tedy pěkný kousek cesty! Samozřejmě, nepřišla s prázdnou, a jak říkal Karel, její slivovička byla velice lahodná.

Se stanem jsme venku zbyli jen my, i ti stateční Němci utekli hned po první noci do chalupy..

V sobotu jsme něco málo ještě vylezli, pak Ostrov zapadl sněhem, takže v neděli už jsme si vyšli jen na Sněžník. Naštěstí Ostrov má dobrou základnu, v hospůdce u Pepína je vždycky útulno a dobrá zábava.

Zábava v hospůdce byla dobrá, Karel a hlavně Fróna nás bavili vyprávěním kultovních historek z lezení a my jsme s Danou brečely smíchy. Při každém našem záchvatu smíchu se na nás upřeně dívala skoro celá hospoda, a když náš smích neustával, přišlo pár jedinců a dívalo se nám do hrnků s otázkou, co že nám to ten Pepíno nalejvá... odpovídaly jsme po pravdě, že čaj. Prý jestli není houbovej? Musím všechny ujistit, že to byl normální, klub čaj J

Jinak ještě musím zmínit, že jsem tam lítala v našem oddílovém tričku a jelikož tam Pepíno má CAO News vyvěšený na baru, tak se spousta lidí vypyptávala, jestli s tím časopisem mám něco společného... A tak třeba když jsem se bavila s chlapama z Ádru, tak z nich vylezlo, že CAO News neznají. Na to další borec říkal, že to zná, že to čte pravidelně. Tak jsem se ho ptala, kde bydlí a on... prý v Německu.

Inu, zřejmě slušnej oddíl J

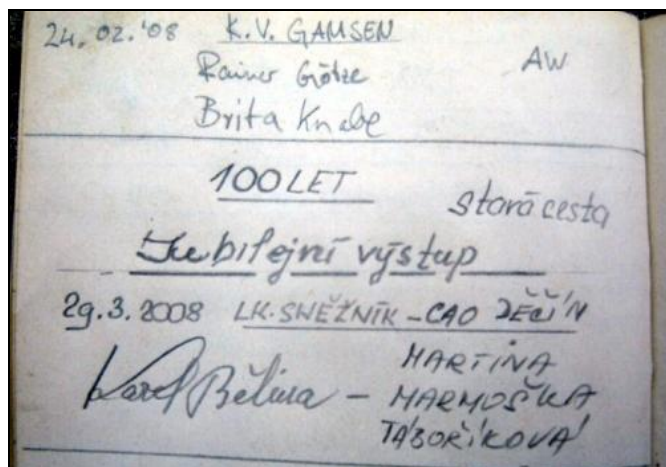

Foto © 2008 Martina Táboříková

Roky jsou jen čísla

Kulatiny **Luboše Martínka**..

Petr Pavelka
HK Mšeno

Každý inteligentní Čech, co umí počítat aspoň do tří, ví, že v současnosti je hlavou státu **Václav Klaus**, předtím to byl **Vašek Havel** a před ním **Gusta Husák**..

Každý, kdo skalám rozumí a přijede ve své káře do Dubských skal nebo si jen tak z dlouhé chvíle pročítá průvodce jmenované oblasti, nemusí ani umět počítat do tří a pochopí, že hlavou místních skal je **Luboš Martínek**, a to již více jak třicet let.

Luboš Martínek během jednoho z prvovýstupů. Těžko spočítat, kolik kruhů již takto zavrtal..

V minulosti to byl možná Bohouš, Franta, Pepík nebo Lojza, to už je fuk.. Pár z nich už asi láme nové rekordy v horolezeckém nebi, pár z nich v domově seniorů jí mixovanou polévku s krupicovou kaší nebo doma počítají v kalendáři dny do starobní penze. A když je ta jejich stará škeble sekýrnicky okřikne, kam to čumí, s chvějivým hlasem blekotají, že jen vyhlíží, kdy vyjde nové CAO News, stejně na to ale hov.. vidí. V lepším případě čekají, až jim někdo shora hodí lano nebo šutrák na hlavu..

A pak jsou ti, co lezou OS devítky, no spíš RP osmy.., dobře, dobře.., tedy ti, co lezou čistě sedmy, tak ti tu lezou díky mravenčí práci Luboše, který se stará, nečumí a leze!

Pár lidí kdysi s hrdostí sobě vlastní, zdolávali věže, tvořili cesty, sekali želízka.. a pak šli do pr...

Tož, každá historie má svého borce, hrdinu nebo vola, co se obětuje a jde tvrdě na věc.. A to je právě to, co Luboš dělá!

A tak Luboši, díky za tvoji práci ve skalách.. Nehrb se, to není pochlebování, to je hrdá pravda, co vidí každý, kdo se tady courá..

Všichni dobře víme, že v budoucnu už žádný takový Martínek nebude, co by pro ty skály tolik udělal, tak jako děláš ty.

Přejeme ti do dalších let mnoho elánu, drž skály pevně v rukou a díky, že ses nám narodil.

P.S.: A kolikáté narozky to Luboš slaví? Nebuď zvědavěj nebo budeš brzy starej. Ale, že je to dost kulatý, to si piš..

A roky jsou jen čísla... Luboši!

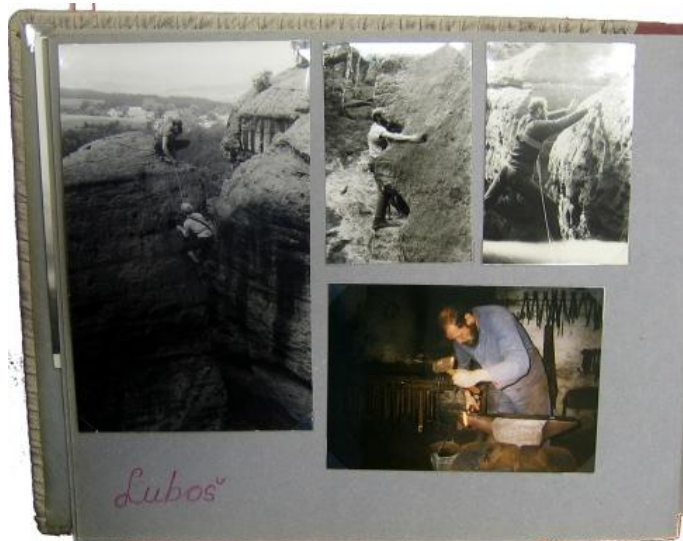

Foto © archiv **Karla Bělíny** a **CNS**

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

Ostrov

Nedělní věž – Jarní varianta staré cesty IV

15.4.2007

Tomáš Horníček, Jaroslav Kukla

Po překroku přímo středem stěny na vrchol.

Upozornění:

V některých případech se může jednat o ještě neschválené prvovýstupy. O jejich oficiálním schválení rozhodují výhradně příslušné Vrcholové komise.

STŘÍPKY..

Janusz Chmielowski

Hned dvě kulatá výročí připadají na rok 2008 v souvislosti s někdejším králem Vysokých Tater **Januszem Chmielowskim** (na snímku). Letos uplyne 130 let od jeho narození a 40 let od jeho smrti.

Jeho jméno není horolezecké veřejnosti tak známo (jako třeba Stanislawski), přesto tento strojný inženýr, matematik a redaktor patřil mezi hlavní průkopníky tatranského horolezectví. Byl hlavním iniciátorem a spoluzakladatelem první polské tatranské organizace, začal s dobýváním vrcholů v zimních podmínkách, byl autorem prvního polského průvodce po Tatrách.

Janusz Chmielowski se narodil 9. ledna 1878. S lezením začal jako dítě a věnoval se mu až do sklonku svého života. Ještě v 85ti letech jezdil do Tater a všude chodil pěšky. Jeho oblíbeným heslem bylo:

Když to nejde tak, půjde to jinak – na horách i v životě.

Zpočátku lezl, jak bylo zvykem, ve společnosti s horskými vůdci (třeba **Klimkem**

Bachledou), brzy však začal túry iniciovat i vést sám. Na řadu štítů a tatranských věží vystoupil jako první a otevřel i řadu nových cest na již vylezené. Zemřel v devadesáti letech, 26. května 1968.

Foto © wikipedia a archiv CNS

Tři svíčky za horolezce

Svíce první pro L.V.:

Horolezec **L.V.** si během kácení stromu horolezeckou metodou odshora přeřízl, společně s částí kmenu, i lano, na kterém byl jištěn. Následoval okamžitý dvanáctimetrový pád s běžící motorovkou v ruce...

„A co myslíte, přežil?“

„To nemohl přežít..“

„Přežil, vy šmejdi, protože mu to politicky myslelo!“

Skutečně přežil, dokonce bez jediného škrábance! Zachránilo ho lano z vedlejšího stromu, které si předtím „jen tak“ cvaknul do sedáku.

Svíce druhá pro J.Š.:

„Divnej rok to je. Já dostal minulej tejdén ve sto třiceti dvoje hodiny na dálnici a taky sem to přežil. I s plecháčem. Letos už vopatrně, by nás Fortuna neposlala do řiti. God bless Us!“

Svíce třetí pro I.K. + D.H.:

„My jsme také kandidáti na Bejkárnu roku neb jsme se bezmyšlenkovitě vrhli, po vzoru dírové frézy **Pavla Henkeho** a jeho šváry, do jeskyně s obtížností S5 a nemít lano a jumar, tak tam jsme asi doted'...“

Chraňme vrcholové knížky

Vrcholové knížky, jeden ze symbolů pískovcového lezení, jsou v ohrožení. Kdysi se psávalo na titulním listě:

„Vrcholová knížka je malou kronikou skály a řádný zápis patří k ukončení svého výstupu. Proto do ní zapiš čitelně údaje o výstupu, své jméno, horolezeckou příslušnost, datum a cestu, která tě přivedla na vrchol! Nikdy nenechávej tužku v knížce a po zapsání ulož tužku i knížku do plechovky tak, aby se do ní nedostala voda! Šetři knížku právě tak, jako dobrý horolezec šetří skálu a přírodu kolem ní!“

Dnes knížky často na vrcholech chybí. Buďto ji někdo ukradne, někomu spadne ze skály dolů a už se neobtěžuje knihu vrátit, občas někdo nezavře krabici nebo ji otočí dnem vzhůru a kniha se zničí, sem tam si z některé udělají terč myslivci a někdy je za zmizením vrcholové knížky paradoxně správce oblasti.

Potřebuje si něco opsat, knihu si vezme dolů a už ji na vrchol nevrátí nebo až za dlouhé měsíce. Knížku odnese, že udělá novou, ale pak není čas. A nejhorší případ je, když nerozdýchá, že za něj knihu vložil na vrchol někdo jiný. Než parádní kniha od někoho jiného (nedej bože dokonce od Němců!), to raději žádná.

Výsledek je ve všech případech stejný – prázdná krabice nebo stojánek na vrcholu věže..

Vrcholová knížka na Střední jehle na Vrabinci - dobrá trefa..

Foto © 2007 Sponge

Jak vyfotit Kobylu

Dnes to není, jak v roce 1930, kdy stála na okraji paseky. Žádný strom ji nezakrýval a její mohutnost se v tom prostoru musela ohromně vyjímat. Ale dnes? Celou ji nezahlednete z žádného místa, bohužel. Něco se vyfotit dá, ale ty obrázky nejsou pěkné, protože fotit musíte z přílišné blízkosti, kdy vlivem perspektivy ztrácí věž svůj půvab.

Přesto se jedno místo, odkud se vám do hledáčku fotoaparátu vejde největší kus Kobylu, v okolí nachází. Poblíž věže stojí větší oblé balvan, z jehož vrcholu je asi nejlepší výhled.

Že jste na správném místě, poznáte jednoduše. Podíváte se pod nohy a pokud uvidíte tento kryptogram ženy, jste tam..

Foto © 2007 Sponge

Čištění Pastýřské stěny

Miroslav Dunovský nám poslal malou zprávičku z jedné prospěšné akce na dominantě Děčína, Pastýřské stěně:

„V neděli 30. března 2008 jsme se pokusili vyčistit Pastýřák od přebytečného mechu, hlíny, břízek apod. Začali jsme na "Profilkách", pak se asi polovina "čističů" přesunula na hlavní stěnu. Někdo byl na "Bubnu", snad se čistil i "Kompromis".

Zdaleka není vše hotovo, Profíci jsou asi ze dvou třetin, ale už ti rozhodně nehrozí, že se zasekneš v "hliněném" sokolíku..)

Akce se zúčastnili většinou lezci z umělé Bělé, jmenovitě Ondra, Peřan, David, Katka, Petr, Tomáš, já a možná i někdo další (ať prominou).

Batohy na "Titaniku" hlídal Špekoun, a dole, u nástupu Žávojevky, Jack..“

Pravda, lezení na Pastýřské stěně je, a vždycky bylo, tak trochu exhibicionismus. Většina cest je ovšem vyloženě krásná a pískovec je zde pevný s hlubokými kapsami, které dobře padnou přímo do ruky. Takže, kamarádi, díky!!

Pohled do Stěny profesionálů z horní vyhlídky.

Foto © 2008 archiv Mirka Dunovského

Cinibulkova stezka

„Fantastické vzezření skal zde bře na sebe podobu ohromných ještěřů, raků, hlav oblud a příšer pohádkových, nesmírných pecí, divokých jeskyň, gigantických homolí, komínů a děr a jak všechnu tuto divotvornou práci mistrné ruky přírody nazvatí chcete..“, napsal o skalách v Kokořínském údolí **Josef Bedřich Cinibulk** (na snímku).

J.B.Cinibulk (1876 – 1944) byl významný mšenský učitel a propagátor turistiky na Kokořínsku. Jako první vydal „Průvodce údolím Kokořínským a Mšenským Švýcarskem“, všechny popsané stezky vlastnoručně označil a zakreslil do přehledné mapy.

Cinibulkova stezka je dlouhá asi 9 km a prochází turisticky i lezecky nejzajímavějšími lokalitami mšenské oblasti. Vede také kolem zdejších lezeckých dominant - Faraóna, Ramzese či Tutanchamona. Když prší nebo je mokro, může být stezka přiměřenou náhradou za lezení..

Řekni mi, mé milé GPS, kdepak se to nalážám..??

Foto © 2008 Sponge

Vymydlení ještěři Vlasty Peroutky

Svůj pohled na boulderisty vtipně vyjádřil v jedné diskusi na lezci **Vlastimil Peroutka** (na snímku) z Hřenska:

„Já mám boulderisty rád. Kdybych žil v krajině, kde jsou jenom malé šutry, tak bych asi taky boulderoval a v zimě je malá boulderovka, někde na půdě, super. Jinak jim moc nerozumím, že jim stojí za to, přijet třeba z Prahy do Labáku a "onanovat" na nějakým šutru pár metrů od nádherných stěn.“

Je super, jaká se to stala móda. Spousta vymydlených, značkově pooblíkanejších, ještěřů, si to oblíbila. Kdyby všichni najednou přestali boulderovat, tak si ve skalách polezeme po hlavě. Respektuju je a fandím jim, ale já chci od lezení něco jiného. A magnésium v bouldrech je mi ukradené..“

Foto © 2007 Sponge

Lezecké uzávěry

Máme hlášené první každoroční lezecké uzávěry z důvodu hnízdění ptáků. Neklamná známka, že jaro je skutečně tady. První nám zaslal **Josef Nežerka ml.:**

„V Tisé na masivech, konkrétně na Zlaté stěně v cestě Maturita, hnízdí krkavci. Ve Cvičné stěně, v cestě Smutek a stesk, pro změnu poštolky.

Vynechejte proto, prosím, oba masivy, páč už jsou tam mladý, tak ať je můžou v klidu krmit. Ať ochranáři vidí, že nejsme nekulturní zvěř. Díky, Nežík.“

A druhá přišla od **Jana Kampfa:**

„Rád bych vás informoval o uzavření některých skal pro horolezeckou činnost:

1/ Dolní Žleb - pravá strana Jíloveckého potoku - Březnová věž, konkrétně Orlík (vpravo od Koňské cesty).

2/ Ostrov - věž Obr.

3/ Stěny nad Libouchcem - Modřín - Rajska věž.

4/ Další hnízdiště - Jedná se o "Růžovský hřeben". Uzávěra se vztahuje na věže v masivu "Rodná hrouda - Kalhotkový pilíř - Simulant". Přístupy jak v horní, tak v dolní části masivu, jsou označeny páskou a tabulkami. I tomuto úseku bude "strážní" služba věnovat zvýšenou pozornost.

Ve všech případech se jedná o hnízdiště sokola stěhovavého, přísně chráněného. Prosím, podpořte jeho ochranu ve vašem časopise.

Poněvadž očekáváme ještě další možnosti zahnízdění při tahu mladých jedinců z jihu, mohou být uzavřena i jiná místa, o kterých vás budu informovat.

Děkuji za spolupráci při propagování ochrany ve skálách "CHKO Labské pískovce." a respektování zákazu lezení i jiného druhu rušení.

Jan Kampf, strážce CHKO.

Lezecké uzávěry jsou vyznačeny v terénu bíločervenou páskou a informačními tabulkami.

Foto © 2008 Jan Kampf

Viktor Beránek

Řekne-li někdo Chata pod Rysmi, většinou jedním dechem dodává **Viktor Beránek**. Patří k sobě již bezmála třicet let, chataři zde od roku 1979. Narodil od některých jiných tatranských chat, na té jeho vždy panuje vstřícnost, pohoda a veselá nálada.

Viktor Beránek (na snímku) se narodil v Praze kolem roku 1952 (přesné datum nikde neuvádí) a už v roce 1969 odchází natrvalo do Vysokých Tater. Nejprve se živí jako horský nosič a po deseti letech přebírá chatu na Váze, kde později vyhláší „Slobodné kráľovstvo Rysy“.

Nedávno se v jednom rozhovoru Viktora ptali na jeho další cestovatelské plány. Takto odpovídal:

„Můj nejbližší plán je zítra ráno si v půl sedmé naložit sud piva a celý šťastný budu šlapat na chatu. To je asi tak všechno, já žiji jen tím, co právě je. Neplánuji si život. Vzpomínám si, jednou jsem se vydal do Alp. Přijel jsem do Bratislavy, sněžilo. Měl jsem lyže a všechno sebou, auto, a říkám si, že nic nenadělám, když je to tam tak "zadekované". Šel jsem do cestovky a ptám se, kam mají nějaké laciné letenky? Oni že do Dillí. Já kdy můžu letět? Že prý za dva dny. Tak jsem tam nechal auto, koupil si lehkou bundu a místo v Alpách jsem byl v Indii.“

Kvůli lidem, jako je **Viktor Beránek**, se do Vysokých Tater stále vrací mnoho lidí.

15. července 2007, 5:45 hod. Viktor se vrací s dnešní vynáškou. Nahore na krosně nechybí malý tranzistorák. V létě je běžná váha vynášky 80 – 90 kg, v zimě, na lyžích, tak 40 až 50 kg..

Foto © 2007 Sponge

Odpadkyáda 2008

V sobotu 5.4. proběhl tradiční úklid skalní oblasti Tisá. V letošním roce, kvůli větší propagaci, byl úklid rozšířen ještě o oblasti Ostrov a Rájec.

U Pepíka Oudy se ráno sešlo celkem 83 registrovaných účastníků, kteří se následně rozešli do určených oblastí.

Podle mého odhadu se sesbíralo cca 80 kg odpadu a to z důvodu objevení černých skládek v Ostrově, kde se našlo zahradní kolečko a spousta železného odpadu.

Letošním nejkurióznějším úlovkem bylo horské kolo (viz foto), které bylo docela zachovalé, ale bylo na něm vidět, že už v lese nějaký pátek leží (případnému majiteli bude vráceno).

Dalším překvapením letos byla změna na prvním místě v žebříčku nejčastějších odpadků, kde se již druhý rok držely použité vložky a pleny. Letos byly vystřídány skleněnými lahvemi. Z toho plyne, že se Češi postupně učí žít ekologicky a vyměňují PET lahve za skleněné, bohužel se musí ještě naučit nenechávat je v přírodě.

Večer proběhlo vyhodnocení u Dany a Atoma na chatě, kde se opékaly buřty a pivo teklo proudem.

Bohužel jsem nestihnul všem osobně poděkovat na pomoc s úklidem, takže bych chtěl alespoň touto cestou poděkovat všem účastníkům za sbírání, Obecnímu úřadu a Campu Pod Císařem za likvidaci odpadu, Krňákovým z Tisé za rukavice a všem, kteří pomáhali s organizací celé akce.

Příští rok opět na viděnou. **Michal Vyleťal, HO Tisá**

Foto © 2008 archiv Petra Jichy

Záhadný tvor Hlínožrout

Hlínožrout luční je tajemstvím obestřený živočich, něco na způsob mongolského Olgoje chorchoje. Ale zatímco druhého se ještě zahlédnout nepodařilo, ten prvně jmenovaný plní stránky mnohých světových periodik. Ukazuje se, že přes svou plachost je možné hlínožrouta často spatřit ve společnosti horolezců v nejrůznějších skalních oblastech. Budete-li mít štěstí, třeba ho uvidíte i na vlastní oči...

Jak již napovídá název tohoto nevzhledného živočišného druhu, žije se především v hlíně.

Foto © VOGUE, National Geographic and TIME

Ortler Hanse Ertla

Ten příběh možná znáte. Celé 19. století poutala pozornost horolezců strmá, nepřístupná, 1.400 metrů vysoká, severní stěna Ortleru. Ovšem, buďto si na ni netroufali nebo pokusy končily neúspěchem. Až v červnu 1931 přijeli do Suldenu dva mladíci – **Hans Ertl** a **Franz Schmid**. Prvně jmenovaný už měl v masivu Ortleru za sebou smělý prvovýstup severní stěnou na 3.859 metrů vysokou Königsspitze, ze září předchozího roku. Teď přijel s přítelem pod Ortler na kolech. V jediném zátahu ujeli 250 km, nastoupili do severní stěny a 17 hodin bojovali bez pořádného vybavení s lavinami a padajícím ledem. V půl deváté večer, 22. června 1931, stanuli na vrcholu. Hlavou a tahounem těchto kousků byl **Hans Ertl** (na snímku).

Ertl při práci během natáčení, jeho druhém velikém koníčku..

Horolezec, kameraman, cestovatel, filmař a farmář **Hans Ertl** prožil dlouhý a bohatý život. Narodil se 21. února 1908 v Mnichově a na svůj první vrchol vystoupil již v roce 1914. Lezl, nebo se zúčastnil expedic, s mnoha známými horolezci: **Bratry Toni a Franzem Schmidovými, Friedlem Brandtem, Oskarem Dyhrenfurthem, Luísem Trenkerem, Willy Merkle, Hermannem Buhlem** či **Reinholdem Messnerem**.

Točil filmy, psal knihy, během války byl válečným dopisovatelem z východní fronty. Účastnil se průkopnických výprav na himálajské osmitisícovky, filmoval expedice, cestoval. V roce 1981, ve svých 73 letech, se vrátil na Ortler s **Messnerem** a **Trenkerem**. V závěru života se přesídlil do Bolívie nedaleko Santa Cruz, kde farmařil a kde také, 23. října 2000, zemřel.

Foto © history of Hans Ertl

Velký lezecký comeback

Hlásí **Martin Štěrba** z OHEC Opava:

Termín: 10.5. až 18.5.2008

Místo: Labská Stráň

Účastníci: **Martin Štěrba, Jan Vícha, Tomáš Petreček, Jiří Kubín** § O.H.E.C. Opava.

Užij příležitosti a také se o něj pokus!

Ahojky Houbo a Ješt•rko,

dodatečně se musím vám (i čtenářům CAO News) omluvit za špatné info ohledně Hore Zdarů 2008 na severočeských vyvěřelinách (viz můj mail). Od **Míry Rady** (domovský HOSPUL - UL) jsem dostal info, že ČIMA Brná "padla" až 20.1.2008 - autor Pácha - HOSPUL. A protože Čimu považuji za tak známou a "profláknutou" věc, tak jsem si to ani osobně ve V.K. na Čimě neprověřil.

Skutečnému autorovi H.Z. 2008 - **Jirkovi KREJZOVI**, H.K. Roudnice n. L. jsem se již omluvil, shodou okolností jsme oba dva byli jeden týden (okolo Velikonoc) na Brnčálce - V.T. ...

Takže zbývá omluva čtenářům CAO News ...

Standa Beneš HOSPUL – UL

Pracovní činnost Karla Bělina

Další výměny prvovýstupáků za stabilní kruhy nahlásil neúnavný **Karel Bělina**:

Kyklop – Čáry v písku, 1. kruh.

Tovární vyhlídka – Ranní šichta, 2. a 3. kruh.

Blíženci – po dohodě a na požádání prvovýstupců **Ondry Johanovského** a **Martina Červenky** výměna prvovýstupáků na cestě Je to výzva VIIIc. Celkem čtyři kruhy.

Foto © iNet

Na podporu Tibetu

Stanislav Penc nám do redakce zaslal plakát a text k protestnímu shromáždění, které proběhne v Praze 24. dubna 2008:

Vážení přátelé, podpořte svojí účastí odvahu Českého olympijského výboru a našich sportovců v protestech proti porušování lidských práv v Číně a Tibetu. Akce proběhne ve čtvrtek 24. dubna 2008 od 14.00 do 21.00 hod v Praze 1 Opletalově ulici (mezi Hlavním nádražím a budovou Autoklubu).

V rámci setkání zahraje většina hudebních skupení, které v uplynulých 20 letech vystoupily na akcích upozorňujících na porušování lidských práv v Číně a Tibetu. Program a další podrobnosti o aktuálním dění v Tibetu najdete například na internetových stránkách www.lungta.cz, www.potala.cz nebo www.protibet.org. Chcete-li nám pomoci v organizaci zavolejte na číslo 605 701 081. Přijďte podpořit dobrou věc.

Srdečně zdraví **Stanislav Penc**, 605 701 081, www.kozy.cz

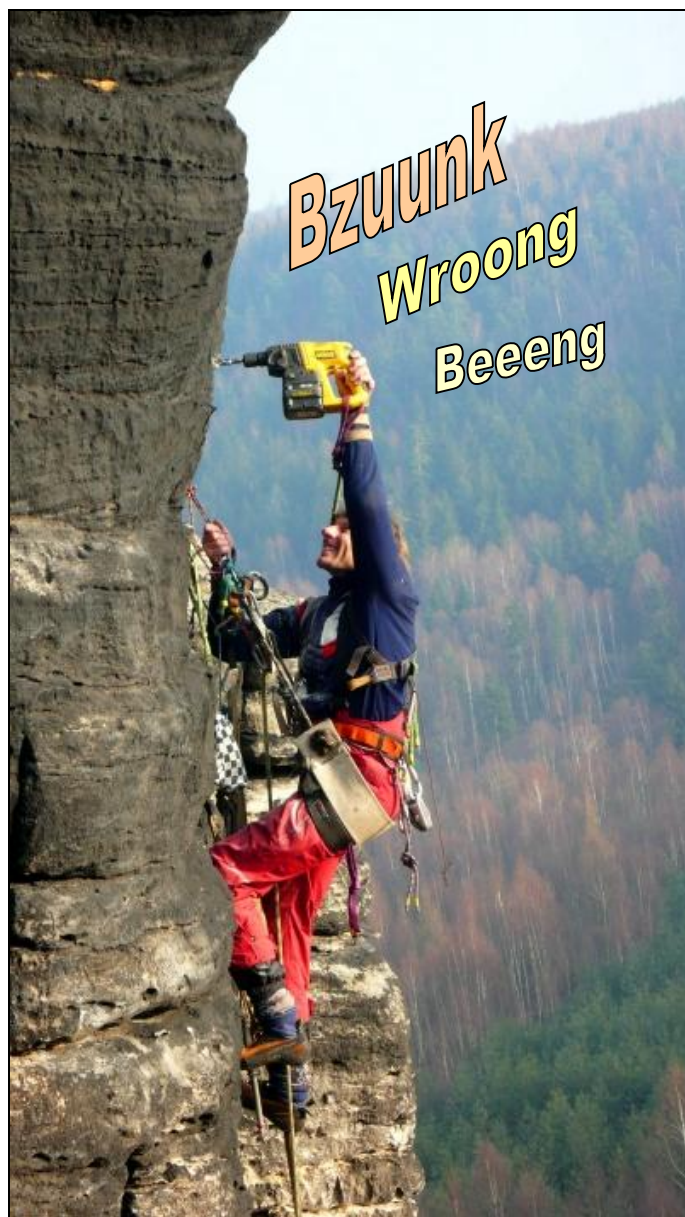

Foto © archiv Stanislava Pence

A je to tady...

Neklamnou známku začátku prvovýstupářské sezóny pohotově zachytil svým fotoaparátem **Petr Kouba** (2,1 K team).

Pestrobarevní vertikální průkopníci se již vrátili z teplých krajin, aby opět zabrali svá teritoria a naplno se začli věnovat své užitečné vášni, tvorbě nových weg..

Je horká středa, 13. února 2008, 16 minut po 15. hodině a **Daniel Hasič Hölzl** je už dobrých patnáct centimetrů ve skále. (Nikdy nekončící) sezóna právě začíná..

Foto © 2008 Petr Kouba

Kurt Nitzschmann

Dne 4. dubna 1901 se narodil známý prvovýstupce **Kurt Nitzschmann**. Měl to štěstí, že dospíval v době pionýrského objevování vrcholů v Sasku. Sám jich zdolal jako první 34!

My si jeho jméno spojujeme především s Kapelníkem ve Skaláku, na kterého vystoupil 6. června 1920 ve společnosti s **Carlem Rau**. Zahynul během náletu na vánoce roku 1944..

Jaroslav Zástěra a Limonádový Joe

O prvním dubnovém víkendu se Kemp pod Císařem v Ostrově otřásl v základech. Nezaviněně se o to postaral svým životním jubileem horolezec **Jaroslav Zástěra**. Na své padesátiny asi jen tak dlouho nezapomene.

Když ho jeho syn Jan přivezl do kempu, stále nic netušil. A tady se přímo před jeho zraky začal odehrávat slavný western Limonádový Joe. Saloon byl plný slavných horolezců - **Olda Jetmar, Josef Hausmann, Jiří Prcaš Slavík, Petr Špek Slanina**.. a asi 70 dalších, no, nebudeme se zdržovat vyjmenováváním všech.

Děj westernu je dostatečně známý, vypíchněmež alespoň jeden z mnoha veselých okamžiků večera – těsně před slavným kankánem si děvčata u baru vzájemně kontrolovala spodáry..

Doufejme, že to na rozplakání těch, co jste neměli to štěstí být u toho, stačilo. A tohle všechno je pravda. Neboť nám to vyprávěla **Tee Taxis Fróna**..

Volně podle vyličení Mily Fróny Bělinové

Testování nového teleobjektivu

Náš kamarád předseda **Ladislav Uomo Grande Vörös**, si koupil nový teleobjektiv k foťáku. Testování objektivu proběhlo během dělání nových cest. Aktéry byli **Dan Hasič Hölzl** a **Filip Papouš Křivinka**. CAO News bohužel nevychází ve formátu A1, takže výsledky práce L.U.G.V. prostě nemohou vyniknout. Musíte tedy dát alespoň na naše konstatování, že jsou prostě dokonalé a na otištěných miniaturách alespoň posoudit i vynikající cit L.U.G.V. pro kompozici.

Mimochodem, prostřední fotografii nazval L.U.G.V. přilehavě: „Křivinka za bukem..“.

Foto © 2008 Ladislav Vörös

Výsledky XI. ročníku otvírání skal

29.3.2008

M U Ž I

1.	Jan Štykar	1:25:00
2.	David Nehasil	1:33:00
3.	Petr Štěpán	1:42:00
4.	Martin Šebánek	2:16:00
5.	Martin Mráz	2:53:00
6.	Dalibor Gutt	3:06:00
7.	Pavel Milenovský	3:07:00
8.	Olda Hokr	3:10:00
9.	Vladislav Weigner	3:27:00
10.	Jaroslav Šťastný	3:32:00
11.	Petr Hubáček	3:36:00
	Petr Vydra	vzdal

Ž E N Y

1.	Elena Berndtová Radka Doleželová Jitka Fašungová	3:33:00
2.	Markéta Králová Tereza Michlíková	4:14:00
3.	Lada Šťastná Helena Mertová	4:38:00
4.	Alena Kněžourková Jana Krtková	4:39:00
5.	Alena Hokrová Renata Kleinová	4:55:00
6.	Kateřina Jeřábková Helena Jeřábková Zlata Růžičková	5:02:00

S M Í Š E N É D V O J I C E

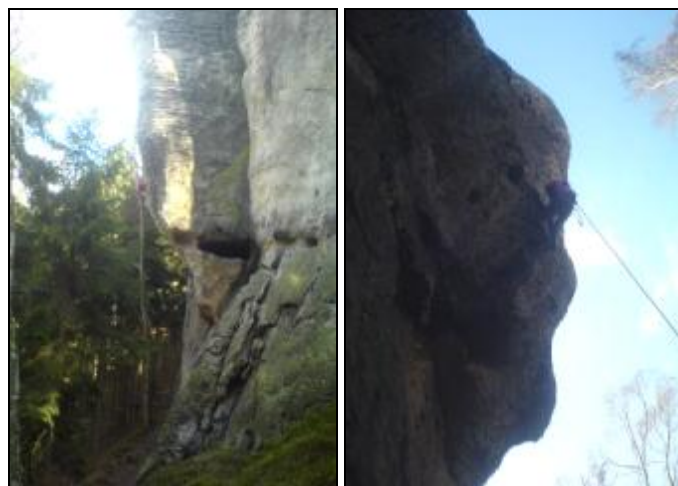
1.	Vladislav Nehasil Zuzana Nehasilová	1:38:00
2.	Pavel Hokr Andrea Augustová	1:48:00
3.	Markéta Svobodová Luboš Svárovský	2:31:00
4.	Slavoj Hokr Eva Hokrová	2:37:00
5.	Milan Krauskopf Jiřina Krauskopfová	4:30:00
6.	Helena Vondráčková František Vondráček	4:34:00

Míra Michlík

Nová cesta na Litoměřickou věž

Na nejvýznamnější věž v Blíževedlech, kterou proslavila cesta Dance break IXb-c, vede od neděle 13. dubna 2008 nová cesta. Postarali se o ní **Pavel Henke** a **Vlastimil Peroutka** za mohutného povzbuzování **Mirka Dřízy**.

Cesta je za IXa a jmenuje se Metodická Pipina.

Dubské skály – Blíževedly

Litoměřická věž - Metodická Pipina IXa

13.4.2008

Pavel Henke a Vlastimil Peroutka

Uprostřed údolní stěny podél trhliny k 1.K, stěnou ke 2.K, a převisem ke 3.K. Lámovou stěnkou vzhůru a šikmo vpravo ke 4.K. Perníkovou cestou na vrchol.

Foto © archiv Vlasty Peroutky

Ztracené knihy

Místo, aby se v Tisé, Ostrově a Rájci počet věží bez vrcholových knížek zmenšoval, roste. Některé věže jsou dlouhé měsíce bez knih, ale pokud ji někdo z vlastní iniciativy a prostředků dodá, opět rychle zmizí. Nepochopitelně..

GIPFELZEICHEN

V kolekci BERG-HEIL und HANDSCHLAG, vyšla, pod pořadovým číslem VIII, další pěkná publikace od vydavatelství Eine STEINMANN - Produktion **Heinze Gliniorze**.

Její název je GIPFELZEICHEN, s českým podtitulem Znamení na vrcholu. Na 96-ti stranách popisuje různá zařízení na pískovcových vrcholech – korouhvičky, fangle, kříže, plechové vlajky, reliéfy, sošky apod. Zabývá se jejich popisem, autorstvím, dobou, důvodem vzniku i krátkou historií.

U každého vrcholu jsou samozřejmostí snímky, často i vzácné historické (kromě obálky je ovšem brožura nebarevná). Kolekce znamení na vrcholech v Sasku asi stěží mohla začít jinak, nežli Mönchem se známou plechovou siluetou mnicha.

Kromě věží na německé straně, zmiňuje i několik našich ve Hřensku, Labáku, Bělé, Rájci, Ostrově či Jetřichovicích. Namátkou Jeptišku, Vojtěcha, Palcát, Hlásného, Sokolí věž, Blížence, Císaře, Pevnost, Kočičí kostel a další.

Foto © CNS

Mravenčí věž – historicky druhý přelez

Prokazatelně druhý výstup na vrchol Mravenčí věže v Rájci mají **Helmut** a **Hynek Weigelovi**, už z léta 1950. Svědčí o tom pečlivě vedené knihy výstupů obou bratří z Děčína. Přesto v původní vrcholové knize jejich zápis chybí.

Teď se zdá, že jsme na záhadu přišli: Na prvním listu domnělé původní vrcholové knihy jsou dva zápisy:

„Prvovýstup a položení kruhů a knížky provedl dne 29.5.1949 **A.Nedval**.“

„Kruhy a knížku obnovili dne 22. listopadu 1953 **R.Torn – J.Kolíňko**.“

„Knižku obnovili“ znamená, že původní byla vyměněna za tuto. Jestli v ní byl podpis ještě někoho jiného, kromě prvovýstupce Nedvala a bratří Weigelů se jen tak nedovíme. Odpověď znají jen **René Torn** a **Jan Kolíňko**. První dnes žije v Kanadě a druhý na Novém Zélandu..

Fotokopie prvních listů vrcholové knihy z Mravenčí věže, která byla na vrcholu od 22.11.1953 až do 25.10.1993, kdy byla nahrazena novou.

Foto © 2008 CNS

Tragický duben 1978 v severní stěně Eigeru

Je to už 30 let, co si neznámější alpská stěna vyžádala životy dvou výborných českých lezců.

V té době se naše expedice, složená ze šesti zkušených horolezců, pokoušela o výstup ideální direktissimou. Výpravu však provázela smůla hned od začátku.

Nejprve postihl zápal plic lékaře výpravy **MUDr. Petra Jirka** a ten se musel již v prvních dnech vrátit domů.

24. dubna musel být těžkými omrzlinami zachráněn vrtulníkem z Druhého ledového pole **Dieter Smejkal**, snad jako předzvěst blížící se tragédie.

A 29. dubna, po přeizení všech klíčových pasáží stěny a vrcholem nadosah, se po přetřžení lana nad Mouchou zřítily **Jiří Pechouš** a **Jiří Šlégl**.

Viktoru Jarolímovi a **Henzi Skopcovi** se po namáhavém sestupu podařilo dostat na Kleine Scheidegg..

Jiří Šlégl * 04.09.1951 † 29.04.1978, Eiger
Ing. Jiří Pechouš * 19.01.1947 † 29.04.1978, Eiger

Foto © iNet

Zpráva o nové jeskyni v Labáku.

Trochu jsme s Honzou bloudili v podzemí, při hledání již známých děr u Severní terasy. V jednom místě jsem zahlédl u dna úzkou, listím, kameny a hlínou zapadanou, plazivku. Nalezl jsem do ní, a tak nezbývalo nic jiného, než ji prolézt. Naštěstí vypadala, že se u konce rozšiřuje. Po chvíli hrabání a prohazování jsem vyklouzl do prostorné, velmi nízké ploché místnosti. Černý jíl prozrazoval, že budeme první lidé, kteří sem vstoupí. Zanedlouho přijel Pavel i s knížkou (vozí je vždy v autě, kdyby náhodou), kterou jsme na místě nadepsali a vložili na konec té místnosti. Takže...

Plochá jeskyně, 4 (velmi obtížné)

12.4. 2008, **Jaroslav Kukla**, **Jan Hadaš**, **Pavel Henke**

U Severní terasy sestoupit po starých vytesaných strupech do strže mezi Severní terasou a východním masivem ke vstupu. Vstupem do chodby a ji na konec. Vlevo po šikmém plató sestoupit ke dnu. Dále velmi úzkou, dolu se svažující plazivkou do čtyři metry široké, deset metrů dlouhé a půl metru vysoké, ploché místnosti ke knize.

Poznámka: Část průstupu je totožná s Prašnou cestou do jeskyně Slepé střevo od Děčínských jeskyňářů z roku 1986. Klíčová je uzoučká plazivka, která je těžká zejména při zpáteční cestě.

Jarda Kukla, **RotSport**, **Labská Stráž**

Jubilea v měsíci březnu

Kulaté 45. narozeniny oslaví **Kairat Rakhmetov** z Benešova n/Pl. a 35. narozeniny **Pavel Naštický** z CAO Děčín.

Gratulujeme!!

Redakce CNS

Nu, a ještě něco pro **Jonáše** :o)

Vybrali a vhodnost posoudili kamarádi z klubu...

VÝROČÍ

DUBEN 2008

- 4.4. Jindřiška Řeháková, CAO Děčín
4.4. Kairat Rakhmetov, Benešov n/Pl.
5.4. Daniel Hölzl, CAO Děčín
5.4. Adam Chára, Velká Veleň
5.4. Drahoslava Makůvka Říhová, CAO Děčín
6.4. Martin Kubš, předseda odd. KHS Děčín
10.4. Jan Bodlák, CAO Děčín
12.4. Vladimír Pitbull Jirkal, CAO Děčín
18.4. Pavel Naštický, CAO Děčín
22.4. Tomáš Atom Stránský, Horoklub Chomutov
22.4. Dita Sadílková, HO Český Ráj
25.4. Jiří Kudrna Kudrnáč, CAO Děčín
26.4. Lenka Můňa Chárová, CAO Děčín
26.4. Martina Mát'a Stehlíková, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme vše nejlepší...

-iS-

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ HOROLEZECKÝCH A SPORTOVNÍCH AKCÍ

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 19.4. **MTB XC Bohemie**, Peklo severu - veřejný závod, místo Nový Bor - areál Bohemie, kontakt Roman Horký tel. 604559787
19.4. **Komplet 2008**, Letos nám svoje stěny nabídnou Seppovy skály u Kryštofových Hamrů. Info LeToš
22.4. **MTB kritérium**, Peklo severu - veřejný závod, místo Česká Lípa - nám. TMG, kontakt Roman Horký tel. 604559787
22.4. **Časovka do vrchu** - jarní, měřený trénink CAO Děčín, místo Nebočady Na Kovárně, od 16 hod.
26.4. **Petrohradské padání**, 300 boulderů od 4 do 8A. lezec.cz
1.5. **Běh Děčínská desítka** - 40. roč. DC běžecký pohár - ASK DC stadión, Josef Vlk tel. 412528544, bezeckypohar.wz.cz
1.5. **MTB časovka na Jedlovou**, Jiřetín pod Jedlovou, Peklo severu - veřejný závod, Roman Horký, www.bikebase.cz
8.5. **4. KOBáček**, Popovičky - scorelauf, měřený trénink, David Nehasil tel: 603479884, dnehasil@mybox.cz
10.5. **Malevil Cup 2008**, Heřmanice, Jablonné v P. ranč Malevil, Radek Patrák tel: 487762905, www.paklisport.cz
16.-18.5. **Sraz Jetřichovice**, bivak Jetřichovice, HK Varnsdorf, Karel Hofman tel: 776277294, ka.hofman@tiscali.cz
17.5. **Jasoň a Drsoň**, Kokofínsko, orientační MTB dvojic, Martin Horák, tel: 602193266, www.jason-drson.com
18.5. **Výlet na Říp**, DC-Říp-DC, výlet na kolech, Jaroslav Uher, tel. 732704808, jaroslav.uher@seznam.cz
18.5. **Duatlon (5-18-2,5)**, Nový Bor, hobby závod, www.sportem.info
31.5. **MTB Bohemie**, Nový Bor, Peklo severu-veřejný závod, Roman Horký tel. 604559787, www.bikebase.cz

V příštím čísle CAO News

V záloze zůstává horolezectví podle **Anderla Heckmaira**

Podíváme se, jak se rozjždí lezecká sezóna

Velkou várku nových cest
a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo **CAO News** vychází již 14.5.2008!

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Telegraficky:

- Podle serveru **hruboskalsko.cz** je od Velikonoc opět v provozu **Koupák**, restaurace na koupališti a známá záchytná stanice návštěvníků Skaláku. Restauraci má nový provozovatel a otevírací doba by měla být skutečně ideální - každý den, do kdy lidi vydrží..
- **Jan Švihnos** poctivě plní své novoroční předsevzetí nazvané „dvacítky“. Shodit dvacet kilo, udělat dvacet prvovýstupů a splnit Písařskou dvacítku. Držíme palce!!
- **Josef Novotný** z roudnického horolezeckého oddílu Horce zahájil akci na záchranu roklické studánky, zničené lesáky při stavbě svážní cesty údolím. Více informací najdete na **www.horce.cz** a v příštím čísle CNs.
- Díky nedávné vichřici **Emá** vykouklo z poražených stromů opět několik zajímavých masivů a balvánků. Kvakeři již mají za sebou první nadějnou obhlídku..
- Pracovní proces zcela pohltil naše dopisovatele ihned po jejich návratu z El Chorra. Pěkně popsal úspěšný zájezd **Jan Sup Šauli** na stránkách EuroClimbing.com.
- O víkendu 11.-13.4. se mohutně lezlo také v Rájci. Po lezcích zde zbylo i několik pěkných cest. Kromě **Karla Bělíny** se do tvorby zapojil i například **Petr Špek Slanina**.
- Slušnou dvanáctimetrovou „pumpu“ hodil v Labáku **Tomáš Bajak**. Inu i morál je třeba trénovat a utužovat stejně jako jiné vlastnosti horolezce..

Heslo na tento měsíc:
CAO News – voní hezky...

Šťastné návraty přeje za celou redakci **CAO News**

Jiří Houba Chára

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

ČLENSKÁ SCHŮZE PROBĚHNE VE STŘEDU 7. KVĚTNA 2008
V RESTAURACI NA KOCANDĚ.

NA PROGRAMU BUDE:

LEZENÍ, LEZENÍ A ZASE LEZENÍ..

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!